

‘De tijger sprong dwars door het zeil en greep mijn vader en broer’

Vervolg van pagina 1

‘Wij dachten dat wij met Salma de moordenaar hadden’, zegt Nirazman Nurdin, de leider van het tijgerteam van de bospolitie. ‘Maar dat bleek niet het geval.’ Kort nadat Salma was gevangen, werden opnieuw twee illegale houthakkers door een tijger gedood.

Inmiddels is het aantal slachtoffers opgelopen tot acht. Het team heeft berichten binnengekregen dat er een negende, en zelfs misschien een tiende slachtoffer zou zijn gevallen. Volgens natuurbeschermers leven er van de roofdieren nog zo’n 400, en mogelijk nog maar 250 in het wild. Het bos waarin zij huizen wordt in razend tempo aangevreten door plantages van oliepalmen en rubberbomen, en productiehout voor de gigantische hout- en pulpindustrie.

Illegale houthakkers doen de rest. Nirazman Nurdins politiemannen zijn in een voortdurend kat- en muisspel met hen verwickeld: ‘Zij werken in kleine groepjes, maar richten grote schade aan. Bij twee van de slachtoffers vonden wij 200 kubieke meter hout, dat klaar lag om te worden opgehaald. En zulke groepjes houthakkers zijn overal. Het is net schimmelen. Als je het weghaalt op de ene plek, komt het op tien andere plekken weer terug.’ Het is een verloren strijd, geeft hij toe.

De zoektocht van het tijgerteam levert deze dag niets op. Een rijtje pootafdrukken dat wordt aangetroffen bij de opslagtanks van Pertamina blijkt vals: een grap van de Pertamina-medewerkers. En van twee tijgers die een paar dagen tevoren zouden zijn gezien, wordt geen spoor gevonden.

Zo lang die twee echter op vrije voeten zijn, leven de omwonenden van de plantages in angst. ‘Niemand gaat meer het bos in’, zegt Sugiarwanto. ‘Niet zolang die tijgers daar zijn.’

Sugiarwanto’s vader Suyud (51) en zijn jongere broer Iman Mujiwanto (21) zijn op 29 januari het slachtoffer geworden van een tijger. ‘Zij wilden een stuk bos rooien om er een kleine plantage te maken’, zegt hij. De mannen hadden een hut gebouwd: een lage wand van hout, en daar overheen een plastic zeil. ‘De tijger sprong dwars door het zeil en greep eerst mijn vader, en toen mijn broer’, zegt Sugiarwanto.

‘Tot die tijgers weg zijn, gaan hier als het donker wordt de deuren dicht. Wij gaan zelfs niet meer naar buiten om naar de wc te gaan. Dat doen wij in het huis.’

Nirazman kent de angst van de bevolking. Hij is bang dat die tijgers gaat doden. In de buurprovincie Riau gebeurt dat al. Daar zijn volgens het World Wildlife Fund in Indonesië in een maand tijd al zeker vier tijgers afgemaakt.

Salma is dit lot bespaard. Zij wacht in de dierentuin van Jambi op de komst van een speciale halsband met gps. Die moet uit Zweden komen. Met die halsband om zal Salma worden teruggebracht naar een plek in het bos, op veilige afstand van de bewoonde wereld, en dank zij de gps kunnen de mannen van Nirazman voortaan precies nagaan waar zij uithangt.

De vangst van Salma is een enorme overwinning voor het team. ‘Het geeft de mensen de hoop dat wij die andere ook zullen vangen’, zegt Nirazman, ‘en dat geeft ons weer een beetje tijd’.